

(Ortopedinės) avalynės atveju žymuo suprantamas, be kita ko, kaip kilmės nuoroda tuomet, kai žymuo yra nurodomas ant apatinės įdedamojo pado dalies, ant etiketės ar batų dėžės — kaip yra įprasta ženklinant avalynę. Atsižvelgiant į šias akivaizdžias naudojimo galimybes, negalima pritarti Bendrojo Teismo nuomonei, jog prekių ženklas, kurį norima apsaugoti, buvo pačios prekės vaizdo komponentas.

Be to, šioje byloje Bendrasis Teismas nenagrinėjo gerai žinomos, apeliančios pateiktos ženklinimo praktikos sporto ir laisvalaikio avalynės srityje, nors tą daryti jis buvo įpareigotas pagal Reglamento dėl Bendrijos prekių ženklo 74 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje kodifikuotą principą nagrinėti faktus savo iniciatyva.

Galiausiai Bendrasis Teismas negalėjo nustatyti, jog ginčijamas prekių ženklas neturi skiriamųjų požymių, motyvuodamas tuo, kad apeliančios, remdamasi konkrečia ir pagrįsta informacija, privalėjo paaiškinti, jog prekių ženklas, dėl kurio buvo pateikta paraiška, turi skiriamuosius požymius.

2011 m. birželio 20 d. *Smart Technologies ULC* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2011 m. balandžio 13 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) priimto sprendimo byloje T-523/09 *Smart Technologies ULC* prieš *Vidaus rinkos derinimo tarnybą* (prekių ženklaus ir pramoniniam dizainui)

(Byla C-311/11)

(2011/C 269/50)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliančios: *Smart Technologies ULC*, atstovaujama QC M. Edenborough ir solisitoriaus T. Elias

Kita proceso šalis: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklaus ir pramoniniam dizainui)

Apeliančios reikalavimai

Apeliančios prašo:

- Panaikinti 2011 m. balandžio 13 d. sprendimą *Smart Technologies ULC* prieš VRDT (WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH),
- Pakeisti 2009 m. rugsėjo 29 d. VRDT Apeliacinės tarybos sprendimą ir pripažinti, kad prašomas prekių ženklas turi pakankamą skiriamąjį požymį, todėl negalima prieštarauti jo registracijai remiantis Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punktu,
- Nepatenkinus šių prašymų, panaikinti 2009 m. rugsėjo 29 d. VRDT antrosios Apeliacinės tarybos sprendimą,
- Priteisti iš kitos proceso šalies padengti apeliančios patirtas išlaidas dėl šio apeliacinio skundo ir per procesą Bendrajame Teisme bei Apeliacinėje taryboje.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliančios skundžia Bendrojo Teismo sprendimą ir remiasi šiais pagrindais:

- Bendrasis Teismas neanalizavo apeliančios prašymo išskirtinumo, o tik svarstė, kad tai yra „paprasciausias“ reklaminis šūkis. Apeliančios teigia, kad tai yra teisės klaida ir kad būtų teisinga analizuoti skiriamąjį požymį atsižvelgiant į atitinkamas prekes bei paslaugas ir į atitinkamą visuomenę. Remiantis nusistovėjusia teismų praktika, išvada, kad prašymas neturi skiriamąjo požymio, nes tai paprasčiausias reklaminis šūkis, padaryta taikant klaidingą kriterijų.
- Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nusprenddamas, kad reklaminio šūkio skiriamąjį požymį nustatyti sunkiau, nei bet kokio kito žodinio prekių ženklo.
- Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą teigdamas, jog turėjo teisę pripažinti kaip gerai žinomą faktą dalyką, dėl kurio reikia pateikti įrodymus, t. y., vartotojai reklaminiams šūkiams nesuteikia prekių ženklo vertės.
- Apeliančios galiausiai teigia, kad prekių ženklas turi turėti tik minimalų skiriamąjį požymį, kad nebūtų taikomas atsisakymas registruoti pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo ⁽¹⁾ 7 straipsnio 1 dalies b punktą.

⁽¹⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1).

2011 m. birželio 27 d. *Rechtbank Breda* (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje A. T. G. M. van de Ven, M. A. H. T. van de Ven-Janssen prieš *Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV*

(Byla C-315/11)

(2011/C 269/51)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank Breda

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: A. T. G. M. van de Ven, M. A. H. T. van de Ven-Janssen

Atsakovė: *Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar skrydžio atidėjimo atveju Reglamento Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 7 straipsnyje nustatyta teisė į kompensaciją suderinama su Monrealio konvencijos ⁽²⁾ 29 straipsnio paskutiniu sakiniu, atsižvelgiant į tai, kad pagal Monrealio konvencijos 29 straipsnio pirmą sakinį reikalavimai dėl žalos atlyginimo, kurių pagrindas yra sutartis, teisės pažeidimas arba kas kita, gali būti pareiškiama tik pagal šioje konvencijoje numatytas sąlygas ir atsakomybės ribas?

2. Ar tuomet, jei skrydžio atidėjimo atveju Reglamento Nr. 261/2004 7 straipsnyje nustatyta teisė į kompensaciją yra nesuderinama su Monrealio konvencijos 29 straipsniu, Teisingumo Teismo sprendimo įsigaliojimo momentu yra taikomi su šia byla susiję ir (arba) apskritai kokie nors apribojimai?

(¹) 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 261/2004, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (OL L 46, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 8 t., p. 10)

(²) 2001 m. balandžio 5 d. Tarybos sprendimas dėl Europos bendrijos priimanamos Konvencijos dėl tam tikrų tarptautinio vežimo oru taisyklių suvienodinimo (Monrealio konvencija) (OL L 194, p. 38, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 5 t., p. 491)

2011 m. birželio 22 d. Longevity Health Products, Inc. pateiktas apeliacinis skundas dėl 2011 m. balandžio 15 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) priimtą nutarties byloje T-96/11, Longevity Health Products, Inc. prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

(Byla C-316/11 P)

(2011/C 269/52)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Longevity Health Products, Inc., atstovaujama advokato J. Korab

Kita proceso šalis: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti priimtą bendrovės Longevity Health Products, Inc. pateiktą skundą,

— panaikinti 2011 m. balandžio 15 d. Bendrojo Teismo nutartį byloje T-96/11,

— priteisti iš Vidaus rinkos derinimo tarnybos bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė teigia, kad skundžiama nutartis turi būti panaikinta dėl šių priežasčių:

— netinkamo Bendrojo Teismo motyvavimo,

— to, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į prekių ženklo turėtojo argumentus.

2011 m. birželio 27 d. Landesarbeitsgerichts Berlin-Brandenburg (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Rainer Reimann prieš Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

(Byla C-317/11)

(2011/C 269/53)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landesarbeitsgerichts Berlin-Brandenburg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Rainer Reimann

Atsakovė: Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Pagrindinių teisių chartijos 31 straipsniu ir 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/88/EB (¹) dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų 7 straipsnio 1 dalimi draudžiama nacionalinės teisės norma, kaip antai įtvirtinta Federalinio atostogų įstatymo (Bundesurlaubsgesetz, toliau — BUrlG) 13 straipsnio 2 dalyje, pagal kurią tam tikrose ūkio šakose keturių savaitių minimalių kasmetinių atostogų trukmė gali būti sumažinta kolektyvine sutartimi?

2. Ar Pagrindinių teisių chartijos 31 straipsniu ir 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų 7 straipsnio 1 dalimi draudžiama nacionalinė kolektyvinės sutarties norma, kaip antai įtvirtinta Statybos sektoriaus federaliniame pagrindų kolektyviniame susitarime („Bundesrahmentarifvertrag Bau“), pagal kurią teisė į atostogas neatsiranda tais metais, kuriais dėl ligos negaunama tam tikra bruto atlyginimo suma?

3. Jeigu atsakymai į pirmąjį ir antrąjį klausimus būtų teigiami:

Ar tuomet tokia norma, kaip antai įtvirtinta BUrlG 13 straipsnio 2 dalyje, netaikytina?

4. Jeigu atsakymai į pirmąjį-trečiąjį klausimus būtų teigiami:

Ar, atsižvelgiant į BUrlG 13 straipsnio 2 dalies ir Statybos sektoriaus federalinio pagrindų kolektyviniame susitarime normų galiojimą, taikoma teisėtų lūkesčių apsauga, jei kalbama apie laikotarpius, buvusius iki 2009 m. gruodžio 1 d., kai įsigaliojo Lisabonos sutartis ir Pagrindinių teisių chartija? Ar Statybos sektoriaus federalinio pagrindų kolektyviniame susitarime šalims turi būti suteiktas terminas, per kurį jos pačios galėtų susitarti dėl kitokios normos?

(¹) 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų (OL L 299, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 381)